

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในครั้งนี้ เพื่อสร้างและหาประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีรายละเอียดของการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผล ของการเรียนรู้โดยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 96.11/95.00 สูงกว่าเกณฑ์ตั้งไว้ 80/80

2. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.6400

3. นักเรียนมีทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 96.11/95.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 80/80 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับการใช้แบบฝึกทักษะในเนื้อหาอื่น ๆ เช่น สุภาพ พงษ์ดุษฎี (2551 : 66-71) พบว่าแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่อง การสะกดคำแม่กน แม่กด แม่กบ ที่ไม่ตรงมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะเท่ากับ 80.96/89.91 ฉีรนุช เบ้าวันดี (2552 : 92-93) พบว่าแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.82/83.33 ธนอม ยนต์ชัย (2553 : 75-82) พบว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.04/82.50 ละมุล จันทรเป็็น (2553 : 142-144) พบว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.04/87.37 และอดุลย์ มุลละชาติ (2553 : 76) พบว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 85.48/84.29 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะแบบฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้จัดทำโดยผ่านขั้นตอนอย่างมีระบบ และได้รับการตรวจสอบ แก้ไข ได้รับการปรึกษาแนะนำ เสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ มีการทดลองใช้เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพ ก่อนจะนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย โดยเริ่มจากการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์ กำหนดหน่วยการเรียนรู้ แล้วดำเนินการสร้างตามหลักการสร้างชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองที่ดี ใช้หลักจิตวิทยาและลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อตอบสนองความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน ผู้เรียนสามารถศึกษาแล้วประเมินผลการเรียนได้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ได้กำหนดแนวการจัดการศึกษาที่ยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความ สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ซึ่งแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแตกต่างจากแบบฝึกทักษะเรื่องอื่นคือ แต่ละเรื่อง ได้จัดเรียงเนื้อหาเป็นไปตามลำดับความยากง่าย มีคำสั่งง่าย ๆ และสั้น มีรูปภาพสวยงามเหมาะสม นักเรียนเข้าใจง่าย ได้รับความรู้มาก ดำเนินการอย่างเป็นระบบ ปรับปรุงและทดสอบให้มี ประสิทธิภาพ เป็นต้น

2. ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้โดยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากข้อมูลแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด ก่อนและหลังเรียน พบว่า ดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6400 หรือร้อยละ 64.00 แสดงว่านักเรียนมีความรู้ความก้าวหน้าและมีพัฒนาการทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงขึ้นมากกว่าร้อยละ 50 ซึ่งสอดคล้องกับ ณีรนุช เบ้าวันดี (2552 : 92-93) พบว่าแบบฝึกทักษะประกอบกิจกรรมตามแนวคิด โดยใช้สมองเป็นฐาน มีค่าดัชนีประสิทธิผล .7594 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 75.94 ถนอม ยนต์ชัย (2553 : 75-82) พบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6154 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 61.54 ละมุล จันทร์แป้น (2553 : 142-144) พบว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7391 และอดุลย์ มุทธะชาติ (2553 :76) พบว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7215 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 72.15

3. นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้สอดคล้องกับ ทองพูน สิริมนตรี (2549 : 74 – 75) พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ธนิตา เรืองวิเศษ (2550 : 114) พบว่านักเรียนที่เรียนตามแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากโดยใช้แบบฝึกทักษะกระบวนการเรียน หลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 อัมพวรรณ โคโคสี (2550 : 114) พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สุภาพ พงษ์คู่ย์ (2551 : 66-71) พบว่านักเรียนที่เรียนโดยแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และถนอม ยนต์ชัย (2553: 75-82) พบว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้นทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การที่ผลการศึกษาคือเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตั้งแต่เตรียมเนื้อหา วัสดุอุปกรณ์และสื่อ ตลอดจนเป็นผู้ดูแลให้คำแนะนำขณะที่นักเรียนได้ฝึกและให้ข้อมูลย้อนกลับจึงเป็นการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543 :

12) พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการทำแบบฝึกทักษะ และทำแบบทดสอบ นักเรียนจะเกิดความกระตือรือร้นและเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งผู้เรียนจะจำได้ดีและมีความหมายโดยตรงต่อผู้เรียน

4. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าโดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ย 2.68 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.18 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีคะแนนความพึงพอใจสูงสุดคือ ข้อ 1 ภาพประกอบมีความชัดเจนสวยงามน่าสนใจ ข้อ 2 คำชี้แจงในการใช้แบบฝึกทักษะ มีความชัดเจน เข้าใจง่าย และข้อ 12

การนำเสนอเนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ส่วนข้อที่มีคะแนนความพึงพอใจต่ำสุดคือ ข้อ 4 แบบฝึกทักษะ มีรูปแบบน่าสนใจ เหมาะสม ทำให้ไม่น่าเบื่อ และข้อ 11 การนำเสนอเนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ซึ่งสอดคล้องกับ ฉิรนุช เบ้าวันดี (2552 : 92-93) ถนอม ยนต์ชัย (2553: 75-82) ละมุล จันท์แป้น (2553: 142-144) และอดุลย์ มุลละชาติ (2553 :76) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะมีความพึงพอใจ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก จึงพอสรุปได้ว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประโยชน์ต่อการเรียนนักเรียนชอบเรียนด้วยตนเองเพราะสามารถเรียนได้อย่างอิสระ การวิจัยครั้งนี้แสดงว่า การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียน เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ในการนำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปใช้ ครูผู้สอนควรศึกษาลำดับขั้นตอนและคู่มือการใช้อย่างละเอียด ตลอดจนศึกษาเนื้อหาของบทเรียนให้เข้าใจอย่างดี ชี้แจงและชี้ให้นักเรียนตระหนักถึงความมีวินัยในตนเอง ความรับผิดชอบ และความซื่อสัตย์ เพื่อให้การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ผลเต็มที่

1.2 ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถนำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นนี้ไปใช้ได้เนื่องจากผ่านการทดลอง วิเคราะห์หาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผลมาแล้วเป็นอย่างดี จึงสามารถนำไปจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือนักเรียนศึกษาด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ผู้บริหารโรงเรียน ศีลขนิมเทศก์ และฝ่ายบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ควรนำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระ

การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปเผยแพร่ให้มีการนำไปใช้ให้มากขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาต่อไป

1.4 ควรสนับสนุนให้มีการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับชั้นเรียนอื่นๆ หรือกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัย โดยใช้แบบฝึกทักษะกับการสอนวิธีอื่น ๆ เช่น การสอนแบบร่วมมือ การสอนแบบบรรยาย การสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน การสอนแบบปกติ ฯลฯ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้ เพื่อให้ได้ข้อสรุปในการวิจัยที่กว้างขวางขึ้นจะได้นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY